

Nr 181.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för vissa befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig tjänstgöring vid drottning Sofias stiftelse; given Stockholms slott den 19 februari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Majestäts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Olof Olsson.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Olsson anhåller härefter att få inför Kungl. Maj:t anmäla ett ärende angående rätt för vissa befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig tjänstgöring vid drottning Sofias stiftelse samt anför härom följande:

På Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning beslöt 1914 års senare riksdag, i samband med beviljandet av anslag för uppförande av en vårdanstalt i Lund för blinda med komplicerat lyte, bemyndiga Kungl. Maj:t att vid den tid, då den ifrågavarande anstalten trädde i verksamhet, för statsverkets räkning övertaga drottning Sofias stiftelses och den till denna stiftelse.

Rätt för vissa befattningshavare vid vårdanstalten i Lund att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig tjänstgöring vid drottning Sofias stiftelse.

telse anknutna, i Vänersborg belägna vårdanstaltens dåvarande tillgångar under utfästelse å statens vägnar om fullgörande av de särskilda villkor och förbehåll, som innehölles i stiftelsens reglemente eller eljest kunde vara fästade vid sagda tillgångar eller särskilda delar därav.

Sedan genom beslut av 1920 års riksdag medel anvisats för byggnadernas slutförande under år 1921, övertogs den med Sofiastiftelsen förenade anstalten av staten på hösten år 1922.

Genom beslut av Kungl. Maj:t den 22 juni 1921 fastställdes stat för blindanstalten i Lund. I denna stat äro, efter vissa genom beslut den 22 maj 1925 däri gjorda ändringar, upptagna följande befattningshavare, nämligen: 1 rektor, 4 ämneslärarinnor, 3 slöjdlärarinnor, 1 husmoder, 1 översköterska, 1 kvinnligt skrivbiträde, tillika räkenskapsförare, och 3 vaktmästare.

I samband med fastställandet av nämnda stat meddelades genom kungörelse den 22 juni 1921 (nr 421), i överensstämmelse med riksdagens därom fattade beslut, villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i nämnda stat för ordinarie befattningshavare upptagna avlöningsförmåner. Rörande rätten att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring vid annan läroanstalt än någon av statens blindundervisningsanstalter föreskrives i mom. c, punkt 4) av sagda kungörelse, att ämneslärarinna får tillgodoräknas tjänstgöring som ordinarie lärarinna vid folkskola eller högre folkskola, tjänstgöring såsom lärarinna i övningsskola vid statens folkskoleseminarium, tjänstgöring vid under offentlig kontroll ställt småskoleseminarium under den tid statsbidrag utgått till hennes avlöande enligt bestämmelserna om statsbidrag till folkskollärares avlöande eller hon åtnjutit avlöning enligt gällande lönereglering, tjänstgöring såsom lärarinna vid av landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt, ävensom tjänstgöring såsom föreståndare eller lärare vid skyddshem, som åtnjuter statsbidrag och antingen äger av Kungl. Maj:t stadfäst reglemente eller ock är av Kungl. Maj:t erkänt såsom allmän uppfostringsanstalt. Däremot finnes i kungörelsen icke inrymd någon bestämmelse, som möjliggör, att de befattningshavare vid vårdanstalten i Vänersborg, som vid dennas flyttning till Lund medföljde anstalten och övergingo i statens tjänst, kunna för åtnjutande av ålderstillägg få tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i Sofia-stiftelsens tjänst.

Frågan om beredande av dylik rätt åt nämnda befattningshavare var under övertvägande i samband med fastställandet av stat för Lundaanstalten år 1921.

Föreståndarinnan för Vänersborgsanstalten, fru Elisabeth Anrep-Nordin hemställde i en till skolöverstyrelsen ingiven skrivelse med utredning och förslag rörande stat för den blivande Lundaanstalten, att de tjänstinnehavare, som komme att övergå från Sofiastiftelsen till den nya anstalten, skulle få rätt att för uppflyttning i högre lönegrad tillgodoräkna sig den tid, de haft fast anställning vid stiftelsen.

I sin framställning till Kungl. Maj:t angående den nya anstaltens stat anförde skolöverstyrelsen — efter att hava förklarat sig icke hysa några betänkligheter mot att föregående tjänstgöring vid Sofiastiftelsen räknades vederbörande befattningshavare till godo för erhållande av statspension — rörande rätten till tjänstårsberäkning för ålderstillägg, bland annat, följande:

Då ett medgivande om lönetursrätt för här ifrågavarande befattningshavare lätteligen torde kunna komma att uppfattas såsom prejudicerande vid framtida avgöranden beträffande statstjänarens eventuella rätt att tillgodoräkna sig i angivna avseende tidigare verksamhet i enskild tjänst, har överstyrelsen funnit det riktigast att skärskåda den föreliggande frågan uteslutande med hänsyn till huruvida en dylik förmån kan anses skälig ur synpunkten av de blivande lönernas förhållande till de vid tidpunkten för övertagandet åtnjutna inkomsterna av respektive befattningar. Verkställd undersökning har givit vid handen, att det för samtliga till ålderstillägg ifrågasatt befattningshavare torde gälla, att de framtida avlöningarna, även utan lönetursrätt, komma att innebära en högst avsevärd förbättring, vilken sannolikt i intet fall skulle komma att med nuvarande dyrtidstilläggsbestämmelser understiga 1,800 kronor och för åtskilliga överstiga detta belopp. Vid sådant förhållande har överstyrelsen icke funnit sådana skäl föreligga, att överstyrelsen ansett sig kunna ifrågasätta rätt för befattningshavarna att för ålderstillägg tillgodoräkna sig sin föregående verksamhet i stiftelsens tjänst.

Vid anmälan i statsrådet den 25 februari 1921 av frågan om proposition till riksdagen angående stat för Lundaanstalten yttrade föredragande departementschefen uti förevarande ämne:

I fråga om avlöningvillkoren ansluter jag mig i väsentliga delar till vad skolöverstyrelsen därom anført.

Beträffande rätt till tjänstårsberäkning för uppflyttning i högre lönegrad synes mig sålunda böra gälla i huvudsak samma bestämmelser som i fråga om de egentliga blindundervisningsanstalterna. Därutöver bör dock enligt min mening ämneslärarinna vid vårdanstalten äga att för uppflyttning i högre lönegrad tillgodoräkna sig även sådan tjänstgöring, som fullgjorts vid av landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt. Sådana fall kunna nämligen tänkas, då det skulle vara synnerligen förmånligt för vårdanstalten att erhålla en ämneslärarinna, som, jämte det hon i övrigt vore kompetent för anställning vid anstalten, även ägde den erfarenhet i fråga om undervisning och uppfostran åt dövstumma eller sinnesslöa, som förvärfvas genom lärarverksamhet vid en dövstumskola eller sinnesslöanstalt. För en dylik övergång till vårdanstalten bör tydligen icke bristande rätt till lönetursberäkning stå hindrande i vägen.

Såsom framgår av skolöverstyrelsens yttrande har överstyrelsen ansett sig icke kunna tillstyrka fru Nordins förslag att befattningshavare vid vårdanstalten skulle för åtnjutande av ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i stiftelsens tjänst. Jag underskattar ingalunda vikten av de skäl, som föranlett överstyrelsen att intaga en dylik ståndpunkt, men jag har dock funnit mig böra i denna punkt avvika från överstyrelsens förslag. Om man, såsom överstyrelsen huvudsakligen gjort, betraktar befattningshavarnas rätt till lönetur för föregående tjänstgöring vid Vänersborgsanstalten

med hänsyn till huruvida en sådan förmån kan anses skäligen ur synpunkten av de föreslagna lönernas förhållande till de vid tidpunkten för övertagandet åtnjutna inkomsterna av respektive befattningar, synes man knappast göra tillbörlig rättvisa åt de ämneslärarinnor vid vårdanstalten, vilka under tjänstgöring i stiftelsens tjänst förvärvat erfarenhet och ådagalagt duglighet i den speciella undervisning och vård som kräves för blinda med komplicerat lyte, när man förvägrar dessa befattningshavare rätt till tjänstårsberäkning men medgiver sådan för lärarinnor från andra undervisningsanstalter, vilka lärarinnor måhända under tjänstgöring därstädes åtnjutit en avlöning som är lika stor eller lägre än ämneslärarinnornas vid Vänersborgs-anstalten. Än mer torde denna synpunkt äga berättigande, om man, såsom jag redan förordat, beviljar rätt till lönetur vid Lundaanstalten för tjänstgöring såsom lärarinna vid av landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt. Jag har därför ansett övervägande skäl tala för att möjlighet beredes befattningshavare vid den nya vårdanstalten i Lund för att för uppflyttning i högre lönegrad få tillgodoräkna sig jämväl tjänstgöring, som fullgjorts vid den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten. Det torde dock böra ankomma på Kungl. Maj:t att för rätt till sådan tjänstårsberäkning lämna medgivande för varje särskilt fall.

I anslutning till detta departementschefens uttalande hemställde Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten proposition (nr 247) angående stat för Lundaanstalten att för åtnjutande av de avlöningsförmåner, som föreslagits för ordinarie befattningshavare, skulle i fråga om ålderstillägg gälla att befattningshavare finge, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid, han utom statens tjänst utfört arbete, som ur det allmännas synpunkt kunde anses likvärdigt med eller av högre värde än det, han hade att utföra å befattningen vid vårdanstalten.

Statsutskottet förklarade i sitt i anledning av nyssnämnda proposition afgivna utlåtande (nr 149) rörande här ifrågakvarande spörsmål, att utskottet icke kunnat undgå att finna de av skolöverstyrelsen anförda skälen vara av en så välgående beskaffenhet, att utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Riksdagens beslut utföll i överensstämmelse med utskottets förslag (riksdagens skrivelse nr 8 A, punkt 198).

I en av skolöverstyrelsen jämte yttrande av pedagogiske inspektören för sinnesslöundervisningen samt eget utlåtande av den 15 januari 1925 till Kungl. Maj:t överlämnad skrivelse har styrelsen för vårdanstalten återupptagit förutberörda spörsmål om tjänstårsberäkning, i det att styrelsen gjort framställning om utverkande av rätt för de befattningshavare vid vårdanstalten, vilka förut varit anställda vid drottning Sofias stiftelse att för åtnjutande av ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring vid stiftelsen.

Till stöd för sin framställning har anstaltens styrelse anført, bland annat, följande:

Då styrelsen nu hemställer om ärendets återupptagande, vill styrelsen

först hänvisa till stadgandet i § 11 mom. 2 i avlöningsreglementet för vissa civila befattningshavare (nr 451/1921). Detta stadgande medger uttryckligen, att under vissa förutsättningar arbete utom statens tjänst må i statens tjänst tillgodoräknas för uppflyttning i högre lönegrad. Vad överstyrelsen anfört beträffande den prejudicerande verkan, som ett tillerkännande av lönetursrätt skulle kunna medföra, har genom nyssnämnda, senare tillkomna bestämmelse mist sin giltighet. Även i fråga om den av överstyrelsen gjorda ekonomiska utredningen kunna nya omständigheter åberopas. Överstyrelsen utgick vid sin beräkning från det dyrtidstillägg å 75 procent, som under större delen av år 1920 tillämpades vid stiftelsen. Enligt vad styrelsen inhämtat, höjdes dyrtidstillägget vid Vänersborgsanstalten från och med den 1 oktober 1920 till 125 procent och utgick med samma belopp till den 1 januari 1922, då den nya lönestaten trädde i kraft. I ett par fall nedsattes dessutom av riksdagen de av överstyrelsen förordade lönerna. I verkligheten blev skillnaden mellan förutvarande och nya avlöningsbelopp under respektive december månad 1921 och januari månad 1922 i runt tal följande: för första lärarinna 100 kronor, för ämneslärarinna 160 kronor, för slöjdlärarinna 130 kronor, för husmoder 40 kronor och för översköterska 10 kronor. För vaktmästare, som å Vänersborgsanstalten åtnjöt en lön av 1,000 kronor, varå från 1 oktober 1920 utgick 100 procent dyrtidstillägg, jämte fri kost, vilken vid den tiden torde kunna värderas till 75 kronor i månaden, blev det för samma tid en minskning i löneinkomsten på cirka 25 kronor.

Styrelsen vill emellertid såsom sin bestämda mening framhålla, att lönefrågan icke bör tillerkännas betydelse vid ärendets avgörande, detta så mycket mindre som lönerna vid sinnesslöanstalterna flerstädes torde vara icke högre utan snarare lägre än de voro vid Vänersborgsanstalten vid tidpunkten för statens övertagande av densamma. Styrelsen har här berört den omständigheten, att ämneslärarinna vid anstalten enligt Kungl. Maj:ts av riksdagen godkända förslag må tillgodoräknas tjänstgöring bland annat såsom lärarinna vid av landsting underhållen sinnesslöanstalt. Detta har överstyrelsen för sin del icke tidigare kunnat taga i betraktande, eftersom överstyrelsen i sitt förslag icke upptagit tjänstgöring vid sinnesslöanstalt såsom medförande lönetursrätt vid vårdanstalten. Jämförelsen mellan stiftelsen och sinnesslöanstalterna kan emellertid utsträckas vidare än till att avse endast löneförhållandena. För stiftelsen gällde i fråga om statsbidrag samma bestämmelser som för sinnesslöanstalterna (kung. den 24 oktober 1919, nr 659), och även stiftelsen åtnjöt för sina alumner landstingsbidrag. Det kan även erinras om att stiftelsen under krisåren 1917—1921 av staten erhöi högst avsevärda förstärkningsanslag för verksamhetens bedrivande. Med skäl torde kunna sägas, att stiftelsen endast ur rent formell synpunkt var av enskild men i realiteten av fullt lika allmän natur som sinnesslöanstalterna. Härtill kommer, vilket ytterligare ådagalägger det berättigade i föreliggande ansökan, att för tjänst vid Vänersborgsanstalten krävdes icke mindre utbildning än för sinnesslöanstalterna, snarare tvärtom, samt att arbetet därstädes bland alumner med mera än ett lyte torde ha varit av än mer krävande och tålmodsprövande art än vid en vanlig sinnesslöanstalt.

I det föregående har talats endast om ämneslärarinnor, men styrelsen finner alla skäl föreligga för att med dessa lärarinnor i förevarande avseende jämföras övriga förutvarande befattningshavare vid anstalten i Vänersborg. Särskilt vill styrelsen framhålla de nuvarande innehavarna av husmoders-

och översköterskebefattningarna, vilka varit i anstaltens tjänst under respektive 34 och 18 år. För dessa, som båda redan uppnått pensionsåldern, är ett bifall till framställningen av särskild betydelse, emedan pensionsunderlaget härigenom väsentligen påverkas.

Pedagogiske inspektören för sinnesslöundervisningen och skolöverstyrelsen hava tillstyrkt bifall till ansökningen.

Överstyrelsen har därvid erinrat om sin tidigare intagna avvisande ståndpunkt och yttrar härefter:

Att märka är emellertid, att överstyrelsen vid intagandet av denna ståndpunkt utgått ifrån att icke heller befattningshavarna vid de av landsting underhållna dövstumskolor och sinnesslöanstalter vid övergång till vårdanstalten skulle få tillgodoräkna sig tidigare tjänstgöring i kommunal tjänst. I de av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna villkor och bestämmelser för åtnjutande av de till ordinarie befattningshavare vid anstalten utgående avlöningsförmånerna hava emellertid befattningshavare vid kommunala dövstumskolor och sinnesslöanstalter upptagits bland dem, som erhållit rätt att vid övergång till statsanstalten tillgodoräkna sig sin föregående tjänstgöring. Då dessa befattningshavare i allmänhet före sin övergång till statsanstalten haft ännu lägre avlöning än motsvarande före detta befattningshavare vid drottning Sofias stiftelse, hava de sistnämnda enligt överstyrelsens förmanande i jämförelse med dem blivit alltför ogynnsamt behandlade i nu ifrågasvarande hänseende, i synnerhet som anställning i stiftelsens tjänst på grund av elevmaterialets beskaffenhet måste anses hava varit ännu mera kvalificerande för blivande verksamhet vid vårdanstalten än anställning vid en vanlig dövstumskola eller sinnesslöanstalt. Enligt överstyrelsens uppfattning fordrar därför rättvisan, att förutvarande befattningshavare vid drottning Sofias stiftelse i löneturshänseende icke ställas sämre än före detta befattningshavare vid dövstumskolor och sinnesslöanstalter. Härtill kommer dessutom, att den huvudsakligaste anledningen till överstyrelsens förut intagna ståndpunkt i föreliggande fråga varit hänsyn till att inrymmande av lönetursrätt åt före detta befattningshavare vid drottning Sofias stiftelse lätteligen kunde komma att uppfattas såsom prejudicerande för framtida avgöranden beträffande stats-tjänarens rätt att för uppflyttning i högre lönegrad tillgodoräkna sig tidigare verksamhet i enskild tjänst. Denna anledning har emellertid numera bortfallit, sedan Kungl. Maj:t och riksdagen genom bestämmelse i § 11 mom. 2 i avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, uttryckligen medgivit, att under vissa förutsättningar arbete utom statens tjänst må i statens tjänst tillgodoräknas för uppflyttning i högre lönegrad.

I ärendet har statskontoret den 10 februari 1925 avgivit infordrat utlåtande och därvid anfört följande:

Enligt gällande lönetursbestämmelser för ordinarie befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte är rätten till tillgodoräkning av arbete utom statens tjänst för erhållande av ålderstillägg i huvudsak inskränkt till tjänstgöring vid kommunala dövstumskolor och sinnesslöanstalter. För närvarande föreligga emellertid tvenne förslag, varigenom ifrågasvarande befattningshavare skulle i större utsträckning än hittills få tillgodoräkna sig arbete utom statens tjänst för uppflyttning i högre lönegrad.

Lärarnas lönekommitté har nämligen i sitt den 15 augusti 1923 avgivna betänkande föreslagit det nya lönesystemets införande beträffande personalen vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte, vilket skulle innebära att å dem skulle bliva tillämpligt stadgandet i 11 § i avlöningsreglementet den 22 juni 1921, att Kungl. Maj:t efter prövning i varje särskilt fall må helt eller delvis tillgodoräkna befattningshavare jämväl den tid, han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete, han har utföra å befattningen. Vidare har i det av särskild sakkunnig inom finansdepartementet den 8 november 1923 avgivna betänkandet angående revision av gällande avlöningsbestämmelser för statsdepartement m. fl. verk föreslagits sådan ändring av kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 373), att befattningshavare vid oreglerade verk finge för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig arbete utom statens tjänst i samma omfattning som befattningshavare vid nyreglerade verk. Då ifrågavarande befattningshavare således inom närmaste tiden torde kunna räkna med ändrade lönetursbestämmelser, synes det statskontoret, att förevarande ansökan icke bör föranleda någon framställning till riksdagen. Ett bifall till ansökningen skulle dessutom otvivelaktigt medföra ett flertal liknande framställningar från befattningshavare vid oreglerade verk, som med samma skäl torde kunna göra anspråk på att det arbete, de utfört utom statens tjänst, måtte tillgodoräknas dem för avlöningsförhöjning. Då vidare riksdagen så sent som år 1921 — alltså samtidigt med det nya lönesystemets införande beträffande stora grupper av statens befattningshavare — icke ansett sig kunna bifalla en liknande framställning, får statskontoret hemställa, att förevarande framställning icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Då jag nu anser mig böra hemställa, att spørsmålet om rätt för här ifrågavarande befattningshavare till viss lönetursberäkning ånyo göres till föremål för omprövning, beror detta på att denna fråga enligt mitt förmenande kommit uti i viss mån ändrat läge.

Departementschefen.

Såsom synes av anstaltstyrelsens framställning medförde övergången i statstjänst icke så stor löneökning för Sofiastiftelsens befattningshavare, som man hade anledning antaga, då frågan förra gången behandlades. Skolöverstyrelsen, som då avstyrkte rätten till lönetursberäkning, anser sig också nu böra utan reservation tillstyrka bifall.

För ämneslärarinnornas del kommer härtill den omständigheten, att, såsom framgår av det föregående, dylik lärarinna vid anstalten fått rätt tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring såsom ordinarie lärarinna vid folkskola eller högre folkskola, såsom lärarinna vid av landsting underhållen dövstumskola eller vid sinnesslöanstalt eller såsom föreståndare eller lärare vid skyddshem, som åtnjuter statsbidrag och antingen äger av Kungl. Maj:t stadfäst reglemente eller ock är av Kungl. Maj:t erkänt såsom allmän uppfostringsanstalt — allt anstalter, som icke äro statliga och vilka knappast kunna sägas vara av mera allmän natur än Vänersborgsanstalten.

Vad beträffar det av statskontoret mot ett bifall till anstaltstyrelsens

framställning anförda huvudskälet — att befattningshavarna i fråga på grund av ändrad lagstiftning skulle kunna inom närmaste tiden räkna med ändrade lönetursbestämmelser — så har detta argument numera i hög grad försvagats, enär de av statskontoret åberopade författningsförslagen ännu icke blivit framlagda för riksdagen, och det torde vara osäkert, huruvida de komma att framföras under den allra närmaste framtiden. Det av statskontoret till stöd för ämbetsverkets avstyrkande i andra hand anförda skälet — att ett bifall till ansökningen otvivelaktigt skulle medföra ett flertal liknande framställningar från befattningshavare vid oreglerade verk, som med samma skäl skulle kunna göra anspråk på att det arbete, de utfört utom statens tjänst, måtte tillgodoräknas dem för avlöningsförhöjning — synes mig ej heller tillräckligt bärkraftigt. Här är nämligen fråga om det egenartade fallet, att staten övertagit en av en stiftelse ägd läro- och vårdanstalt, vars specialutbildade personal övergått i statstjänst och fortsatt sitt arbete på en ny plats men i stort sett under oförändrade former och med samma uppgifter som förut. Det förefaller mig, som om man knappast skulle behöva frukta några farliga konsekvenser, därest man bereder möjlighet för personalen i fråga att få efter Kungl. Maj:ts beprövande helt eller delvis tillgodoräkna sig den tid de före övergången till statstjänst innehaft anställning hos stiftelsen.

Det nyss sagda gäller i första rummet ämnes- och slöjdlärarynnor, men synes mig även äga tillämpning å övrig personal. En förutsättning för tillgodoräkandet bör givetvis vara, att vederbörande befattningshavare, efter att hava innehaft anställning i Sofiastiftelsens tjänst, erhållit ordinarie tjänst vid Lundaanstalten redan i samband med dess öppnande.

Från vårdanstaltens rektor har jag inhämtat upplysningar rörande anstaltspersonalens tjänstgöring vid Sofiastiftelsen. Så vitt man kan döma av dessa upplysningar, torde lönetursberäkning kunna ifrågasättas för ett par ämneslärarynnor, ett par slöjdlärarynnor, husmodern, översköterskan, en vaktmästare och — under viss förutsättning — det kvinnliga skrivbiträdet. Beträffande husmodern och översköterskan är emellertid att märka, att dessa båda, såsom framgår av det förut sagda, redan uppnått pensionsåldern och därför icke lära kunna tillerkännas ytterligare ålderstillägg.

Rätten att helt eller delvis tillgodoräkna sig tjänstgöring hos Sofiastiftelsen torde böra beviljas av Kungl. Maj:t efter prövning i varje särskilt fall. Eventuellt nytt ålderstillägg lära böra utgå från och med den 1 juli 1926.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att ordinarie befattningshavare vid vårdanstalten i Lund för blinda med komplicerat lyte må, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, kunna för erhållande av ålders-

tillägg tillgodoräknas tjänstgöring av motsvarande beskaffenhet vid den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten i Vänersborg.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Meurling.
